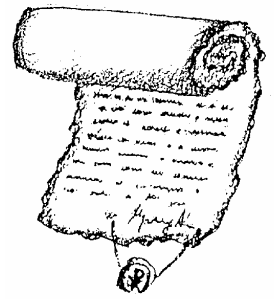

KÜLÖNSZÁM!

Hírlevél

**A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA**

2003. február 23.

XI. évfolyam 2. szám

A 2002. évi lelkipásztori beszámoló végén olvashattuk a következő felhívást:

„Kérem, írja meg tapasztalatait és véleményét az elmúlt év plébániai életéről, valamint ötleteit és javaslatait a jövőre vonatkozóan a soron következő Hírlevelünk számára. Minden (névvel beérkező) írást közlünk.”

Most álljanak itt Balázs atya kérésére beérkezett írások.

"hogy megtanuljunk örülni annak, ami van"

* * * * *

T. Szerkesztőség,
Kedves Bandi, Andris és András!

Köszönöm a megküldött Hírleveleket. Köszönöm Balázs atyának a lelkipásztori beszámolót.

Örömmre szolgál, hogy a beszámoló adataiból pezsgő életre lehet következtetni. Hála legyen érte Urunknak, aki a növekedést adja! De gratulálok a híveknek és utódoknak, Balázs atyának is, hiszen a kegyelemmel együtt kell munkálkodni! Csak így jön össze az eredmény.

Imáimban továbbra is kérem számotokra az Úr áldását. Hiszen testi gyöngeségem csak a fizikai elválást eredményezheti; a szeretet marad!

Kérlek benneteket, továbbra is tartsatok össze. Még sok ilyen örömteli hírt várok tőletek, az az én egészségemnek is jót tesz. A régi szeretettel köszöntöm az egész Egyházközséget, élén az Atyával.

Az Úr békéje legyen veletek mindenkor:

Újpest-Kertváros, 2003.febr.14

Volt plébánostok: Marczis Ferenc atya

Nagytényei visszatekintés

Örömmel olvastuk a lelkipásztori beszámolót, jó volt felidézni az eseményeket. A füzetke segítségével sora vehettük a múlt év eredményeit, s a felfedezhető gazdagságon meglepődtünk.

Szívesen emlékezünk vissza mindazokra a történésekre, élményekre, amelyeknek részesei voltunk az elmúlt esztendőben. A jó dolgok tolatodnak előre.

Mindenekelőtt figyelemben volt részünk. Gyakran tapasztalhattuk, hogy egy-egy közösséget érintő döntés előtt plébánosunk érdeklődik a hívek véleménye iránt. Ez a Hírlevél is azt mutatja, hogy minden lényeges lépést — ez esetben az új esztendő tervezését — tapasztalatok begyűjtése előz meg. Ilyenkor a templomlátogatók körénél sokkal szélesebb köre kerül a figyelem középpontjába.

Megváltozott a hirdetések terjedelme. Kicsit hosszabbak a megszokottnál, de így megmenekülhetünk a hirdetőtábla előtti tolongástól. Nemcsak az eljövendőről, hanem a megtörténekről is értesülhetünk. Az összetartozásunkat mutatja az a néhány rövidke beszámoló, amit az eseményekről kapunk. Így mindenki részesedhet egy kicsit abból, amiből egyébként kimaradt.

Természetesen a templomba elsősorban a Jóistennel való személyes találkozásért megyünk. Ezt a találkozást segíti minden prédikáció, s ebben mi igazán elkényeztetettek vagyunk. Az életből vett példák megvilágítják a tanítást, s felfedezhetjük, hogy a Jóisten olyan szeretetre hív minket, amely a hétköznapjainkban gyökerezik. Így a szép gondolatokat egészen meghatározott módon alkalmazhatjuk a különböző élethelyzetekben.

Köszönettel gondolunk a hitoktatók munkájára. A hittan nemcsak a kötelező órákból áll Nagytényben. Szent Erzsébet-kenyérsütés, mézeskalács-készítés, kirándulások, kastélyparki beszélgetések, labdázások, cukorosztás „édesíti” a tanévet. Ez lényegesen több az elvárhatónál. Az édességről eszünkbe jut, milyen különlegesen finom meglepetés várja a gyerekeket a templomban egy-egy ünnep alkalmával.

Örülünk a hittanháznak. Jó látni, hogy az építkezés befejezése után is egyre szépül, egyre otthonosabbá válik. Örülünk annak is, hogy a gondnoki munkát egy lelkes nagytényei fiatalember látja el, aki barátságos és felelős hozzáállásával valódi segítők.

Szép volt az a néhány alkalom, amikor vendég atyákkal találkozhattunk. Vidám és határozott magatartással, lelkesítő előadásokkal megragadtak minket. Meglepően nagy volt az érdeklődés e találkozók iránt, sokan jöttek el ezekre a találkozókra. Várjuk a folytatást.

A sok jó mellett rossz volt feljelentésről és elégedetlenségekről hallani. Reméljük, hogy ezek a kellemetlenségek nem törik meg az új lendületet, s a nehézségek valahogyan kegyelemmé válnak.

Fleischer Zoltán és Andrea

Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Kedves Balázs Atya!

Örömmel olvastam a 2002. évi lelkipásztori beszámolóját.

Nagyon örülök, hogy ilyen jó évet zárhattunk ill. zárhatott Balázs atya. Nagyon sok munka előzte meg ennek a beszámolóknak az elkészítését, éppen ezért szeretnék köszönetet mondani én is Balázs atyának a fáradhatatlan sok-sok munkájáért. És hálát adni Istennek, hogy ez a munka ilyen szépen alakult és valóra vált.

Nagyon szépen köszönöm Istennek, hogy Balázs atyát küldte a nagytétényi plébániára a „MI” lelkipásztorunknak.

Egy-két dolgot szeretnék leírni, amit én személy szerint egy kicsit hiányolok. Persze, ha Balázs atya szerint így jó, akkor minden maradjon úgy, ahogy eddig, mert ez csak az én személyes véleményem ill. észrevételem:

- Csütörtökön az esti Szentségimádásnál miért nem énekeljük az Ez nagy Szentség valóban-t?
- Nagyon örülök, örülünk, hogy elkészült a hangosító. A felolvasó állványnál mondottakat lehet a legjobban hallani. Nem szeretném Balázs atyát megsérteni, csak megkérdezni, hogy nem tetszene-e az evangéliumot és a szentbeszédet a felolvasó állványnál elmondani? Ez nemcsak az én kérés-kérdésem!!

Kedves Balázs Atya!

Lehet, hogy ez a téma nem tartozik ide, de szeretném, ha beszélne róla, ha majd aktuális lesz: a templomkert kapálásáról, rendben tartásáról. Eddig Földi néni tartotta rendben, de már elmúlt 88 éves. Ha aktuális lesz, valamit ki kellene találni vagy majd hirdetni vagy nem is tudom, hogy kellene ezt a munkát rendszeressé tenni. Tessék olyan kedves lenni majd ebben ötletet adni, jó?

Remélem, nem sértettem meg drága Balázs atya?

Kívánom a jó Istentől, hogy adjon Önnek nagyon sok-sok jó erőt, egészséget, türelmet „HOZZÁNK”, hogy még sokáig tudjuk egymásnak a beszámolót elkészíteni. Isten áldása legyen Balázs atyán és az egész családján. Köszönet drága Szüleinek, hogy felnevelték Önt és a nagytétényi hívek lelkipásztora lehet.

Szívesen segítek ill. segítünk ha kell ill. szükséges, csak tessék szólni!

Maradok tisztelettel:

Balogh Miklósné
(Angeli u.)

Kedves Balázs atya,

köszönjük a 2002-ről szóló részletes tájékoztatót, örülünk, hogy írásban is megkaptuk, hiszen a „szó elszáll, az írás megmarad”, így később is visszaolvashatjuk, hogy mennyi minden történt egy év alatt egyházközségünk életében. Talán legjobban a 88 keresztelőnek, ezen belül is különösen a 24 felnőttnek örült családunk, hiszen ez azt jelenti, hogy egyre többen léptek tudatosan, önálló döntést hozva Isten útjára.

Köszönjük, hogy tavasszal, abban a felkavarodott világban, amiben sajnos évtizedes baráti és családi kapcsolatok bomlottak fel, volt egy olyan hely, a nagytétényi templom, ahova nyugodt szívvel bemehettünk, mert tudtuk, hogy csak és kizárólag Istenről, evangéliumról, szeretetről, hitről és megértésről fogunk hallani. Úgy érezzük, hogy miután a templom Isten háza, ide nem fér be a politika, a viszály és az ellenségeskedés. Bízunk benne, hogy véleményünkkel nem vagyunk egyedül.

Szeretettel üdvözlünk és Isten áldását kérjük lelkipásztori tevékenységedhez egyházközségünkben:

Kedves Hegyi Balázs
Nagytétényi Plébánosa!

Nagy örömmel olvastam a „Nagytétényi 2002” lelkipásztori beszámolót.

Megható, hogy mindenkinek megköszöni azt a munkát, amely a közösségi életet gazdagította. – A „kórus” csak kiváló „karmesterrel” lehet sikeres!

Köszönjük Istennek, hogy gyönyörű templomunkhoz vezette 2001 Nagyboldogasszony ünnepén. Köszönjük szép gondolatokkal teli, mélyértelmű prédikációit, lelkes munkáját.

A Jóisten adjon további erőt, kitartást.

Bp. 2003. január 19.

Egy templomjáró hívő: Pókó Katalin

„Jó nekünk itt lenni..”

Év végén az ember számvetést készít, átgondolja, mi mindenért lehet hálát adni. Két szempontból gondoltam át, mit is kaptam Nagytétényben az elmúlt évben.

Először, mint templomjáró, misehallgató ember. Hálát adok:

- azért, hogy amikor belépek a templomba, kedves, barátságos emberek fogadnak;
- hogy a nyíltságot, közvetlenséget nem csak az „épületen” belül, hanem kívül is megtapasztalhatom;
- hogy a templomi „történesek” - a szentmise, a gregorián ének, a népének, a különböző imaalkalmak stb. – közelebb visznek Istenhez;
- hogy Balázs atya nem adja „olcsón” a tanítást, beszédei több napra szóló gondolkodást, elmélkedést, lelki utánjárást várnak tőlem, s ez nekem fontos;
- hogy hozzáértő kezek megteremtik a liturgia bensőségeihez a megfelelő külsőségeket;
- az apró gyerekekért, akiket fiatal szülei szívesen hoznak el a templomba, s akik a maguk sajátos nyelvén imádkoznak, ezzel mosolyt csalva a felnőttek arcára.

Másodszor, mint hitoktató hálát adok:

- a szülőkért, akik ránk bízják gyermekeiket;
- a gyerekekért, akik a mi kezünket is fogva lépdelnek Isten felé;
- a bátorító, biztató szavakért, melyeket a felnőttektől kapunk;
- a hitoktató társaimért, akikkel egymást segítve végezzük ezt a munkát;
- azért a támogatásért, amivel Balázs atya minden törekvésünket és kezdeményezésünket segíti.

Végezetül pedig, hogy mindig történik valami, ami megmozgatja az egyházközséget, s ezáltal megélhetjük mindnyájan, hogy

„Jó nekünk itt lenni”.

Hámori Gyuláné

A "külsős" megnyilatkozókhöz bevezetőül (magyarázatul, hisz nem mindenki ismeri őket):

Christ György atya: éveken át Keszthelyi Ferenc atya közvetlen munkatársa volt, mint budapesti hitoktatósi felügyelő (akkoriban gyakran megfordult Nagytétényben).

Blanckenstein Miklós atya: Pasztorális Helynök, az Esztergom-budapesti Főegyházmegye plébániáinak lelkipásztori ügyeiért felelős, megbízott szakember.

Főtisztelendő

Hegy Balázs Plébános úr részére

Kedves Testvérek!

Nagy örömmel olvastam a Nagytétényi plébánia 2002-es évjelentését. Ugyan azokat a törekvéseket éreztem ki az adatokból, amit mint a Mátyás templom vezetője én is fontosnak tartatok. Hamarost elkezdjük Erdő érsek atyával az Egyházmegye egészét érintő pasztorális kérdések tárgyalását. Mivel a Főegyházmegye érseki helynöke is vagyok, feladatom, hogy Egyházmegyei Zsinatunk irányelveit képviseljem a plébániák felé.

Néhány ezekből:

- aktív felnőtt közösségek egységben egymással a plébános vezetése alatt,
- a gyermek és ifjúsági katekézisek mellett mindenki felé nyitott felnőtt képzés,
- a formális pasztoráció helyett missziós

Kedves Balázs atya!

A Nagytétényi Plébániai Közösség életével kapcsolatban szeretnék pár dolgot mondani:

Büszkék lehetünk arra, hogy ilyen szépen alakul az életünk! Javaslom, hogy legyen időnként olyan alkalom, amikor az egyes kiscsoportok egymással találkoznak, esetleg valamennyi. Érdekes lenne meghallgatni egymásról, melyikük mivel foglalkozik, milyen öröme van, esetleg tudnak-e a többiek valamiben segíteni stb.

Ez egyúttal egy nagy közös ünneplés lenne, a nagy családé, kortól, nemtől, rangtól függetlenül...és a kincsek megosztása.

Ezek azért jutottak eszembe, mert – igaz, hogy én az idős karácsonyán nem tudok ott lenni – félek, hogy a fiatalok, hittanósok nem tudják, és nem köszönték meg az idős hölgyeknek a szép gobelin-képet, amelyet közösen készítettek a hittanház számára. Vagy lehet, hogy nem tudok róla, hogy ez megtörtént...

Mindenesetre ezt a fajta átkozás"-t a kiscsoportok között nagyon szívesen látnám.

Szeretettel:

Kálmán Gabriella

lelkület, azaz, már a bérnalkozóktól kezdve a felnőtt katekumenátus intézményének bevezetése. Testvérek! Szívvel gratulálok ezekhez a törekvéseitekhez. Nem tudom, milyen hangulatú a világotok, de őszintén remélem, hogy minden kis sikernek tudtok örülni, ezt ki is fejezitek egymás felé, és a negatív hangulatú testvéreket szemléletváltozásra tudjátok bírni.

Engedjétek meg, hogy néhány olyan esetleges problémára hívjam fel a figyelmet, amelyek másoknál már jelentkeztek:

- amikor egy közösség felnőtt világa növekedésnek indul, megtérők és érdeklődők szeretnének csatlakozni. Ez gyakran kiváltja a "régiek" féltékenységét és ellenállását. Mondanom sem kel, hogy ez súlyos kísértés, aminek ellen kell állni.
- ha a plébános nyitott a világi munkatársak felé, növekszik a közösségi szellem. Veszély, hogy egyesek stabil teológiai műveltség nélkül, és a tényleges közösségi szellemet nem képviselve, csak „hangadókká” válnak. Ebből sajnos gyakran származik viszály és dilettantizmus.
- a közösség iskolája a szeretetnek. A nívót mindig az mutatja meg, hogy mennyire divat a pletyka, illetve van-e önkéntes, de szervezett feladatvállalás. Ezeken a pontokon lehet a valós szeretetet leginkább érzékelni.

Az adatok és a rövid tájékoztatás, amit kaptam, elismerést érdemel. Bízatlak Benneteket az út folytatására! Szeressétek egymást, ahogyan Krisztus szerette övéit!

Igaz barátsággal:

Blanckenstein Miklós prelátus
Plébános, pasztorális helynök

Főtisztelendő Plébános Úr!
Kedves Balázs Atya!

Nagy lelki élménnyel és örömmel olvastam végig a nagytétényi plébánia 2002 évi lelkipásztori beszámolóját. Egy plébánia igen aktív élete érezhető ki a sorokból, amely még arról is beszél, hogy a buzgó plébános mellett igen lelkes munkatársak dolgoznak együtt az Úr földi országának építésében.

Sok volna méltatni egyenként a különböző irányú tevékenységeket, azért csak néhányat szeretnék megemlíteni, amit lelkipásztori szempontból fontosnak tartok:

A Zsinat különösen szorgalmazza a kis csoportoknak a működtetését, mert így közelebb kerülünk a hívekhez. Ezért elsősorban megragadta a figyelmemet, hogy mennyi és milyen irányú csoportos foglalkozás működik ezen a plébánián. Először is megemlíteném azoknak a felnőtteknek a csoportját, akik az elmúlt évtizedek miatt elmaradtak a hittanoktatásról és szeretnének keresztények lenni. Bár sok plébánián többen és többen jelentkeznek, nagyon fontos az ő jelenlétük. A velük való foglalkozás ma a pasztoráció egyik főfeladata.

És ehhez kapcsolódik azoknak a felnőtteknek a csoportja, akik már járultak a szentségekhez és sikerült őket a gyakorlati lelkiélet síkján megőrizni. Ezeknek a száma is a plébánia hívőszámához képest nagyon szép.

Ezen a plébánián találkoztam először az „Idősek-egyedülálló teaklubjával”, ami szintén arra mutat, hogy a híveknek igen széles rétegével foglalkozik a plébános úr és munkatársai.

Nem akarom részletezni a hittanoktatás fáradtságos és lelkiismeretes munkáját, amely kiterjed az egyetemistákra is.

Nagyon dicsérendők a zarándokutak, a lelkigyakorlatok, a hittanostáborok és hangversenyek megszervezése, ami szintén nem kevés külön munkával jár.

Nem szeretnék kitérni a sok anyagi gondra. A beruházások ma nagyon sok pénzt emésztenek fel és annak előteremtése mindig a plébános gondja. Itt is komoly eredmények vannak.

Mint a beszámolóban, úgy én is szeretnék, ismeretlenül is, köszönetet mondani a világi munkatársaknak, akiknek segítségével ezt a rengeteg feladatot a plébános úr sem tudta volna megvalósítani. Kérem, továbbra is ilyen szeretettel és hűséggel legyenek segítségére, mert a vallásos élet: istenszolgálat.

Kérem én is a jó Istent, hogy kegyelmével és áldásával kísérelje továbbra is a plébánia életét.

Áldja meg mindazokat, akik ennek érdekében fáradoznak.

Budapest, 2003 január 27.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Christ György
é.esperes-plébános

U.i: A beszámolót leadtam munkatársaimnak tanulmányozásra.

A Hírlevelet kiadja : a nagytétényi római katolikus egyházközség . Szerkesztik az erre jelentkezők , írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamint hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak , vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban , azok a következő személyeket keressék :

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699) ,

Koncz Endre (1225.Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1)226-1323) ,

Németh András (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel : (23) 357-195).

A plébánia levelesszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket .

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg .Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .